

VII.

Forslag til Lov

om

statsanerkendte Sygeplejersker.

(Fremsat i Landstinget den 5. Oktober 1921 af Justitsminister *Rytter*).

§ 1.

Ret til at betegne sig som statsanerkendt Sygeplejerske har kun den, der af Sundhedsstyrelsen har erholdt Bevis som saadan.

§ 2.

For at erholde Bevis som statsanerkendt Sygeplejerske maa vedkommende overfor Sundhedsstyrelsen gennem Attester fra de Institutioner, hvor hun har lært Sygepleje, godtgøre:

- 1) at hun er fundet egnet til Sygeplejergerning, og
- 2) at hun paa Hospitaler eller andre lignende Institutioner, der er godkendte af Sundhedsstyrelsen som Uddannelsessteder, har gennemgaaet en treaarig Uddannelse i Sygeplejergerning og derved opnaaet fyldestgørende Dygtighed som Sygeplejerske og Kendskab til Sygeplejens Teori.

De nærmere Regler fastsættes af Justitsministeren.

§ 3.

Sundhedsstyrelsen fører en Fortegnelse over alle statsanerkendte Sygeplejersker. De nærmere Regler herom fastsættes af Justitsministeren.

§ 4.

Statsanerkendte Sygeplejersker staar under Sundhedsstyrelsen som nærmere bestemt i Lov Nr. 111 af 30. April 1909 og er undergivne Kontrol af Embedslægerne som deres nærmeste foresatte.

Naar en statsanerkendt Sygeplejerske findes at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed eller Forsømmelighed i sin Gerning, naar hun ved sit Levned findes at vække offentlig Forargelse, eller naar hun ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan Justitsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen for bestemt Tid eller for bestandig frakende hende Retten til at kalde sig statsanerkendt Sygeplejerske. I de to førstnævnte Tilfælde skal der, forinden Sundhedsstyrelsen gør Indstilling om Sagen, gives den paagældende Adgang til at